

[Gert Petersen]

godt indrømme – det er man nemlig nødt til – at der ikke er kommet noget ud af det. Det er det, det drejer sig om.

Spørgsmålet om de multinationale selskaber er et spørgsmål om fælles aktion fra arbejderbevægelsens side og især fra fagbevægelsens side på tværs af landegrænserne og ikke et spørgsmål om at benytte et instrument, som efter hele sin forfatning er indrettet på at skabe fri bevægelighed for kapitalen og dermed fri bevægelighed også for de multinationale selskaber. Så meget om det.

Så har hr. Jørgen Junior misforstået mig, for jeg har ikke sagt noget om, at Norge og Sverige er lige så godt stillet nu, som de ville have været, hvis de var gået ind i fællesmarkedet. Det har jeg ikke nogen anelse om. Det, jeg har sagt – og jeg citerer nu efter mit eget manuskript – er, at Norges og Sveriges aftaler med EF har vist, at et højt udviklet industriland kan forsætte sin udvikling uden for EF. Det har de rent faktisk. Man kan diskutere, om det er bedre i Sverige og Norge, end det er i Danmark. Der er nogle, der mener, at det er dårligere, og det har vi også hørt fra talerstolen i dag. Jeg mener stadig væk, at man må tillægge det en vis betydning, at ingen af disse lande har en arbejdsløshedsprocent på højde med vores, men de er da også ramt af den internationale krise, vist er de det. Det, som bare var det afgørende for mig at få påvist, var, at disse lande kunne få aftaler med fællesmarkedet, så de kunne fortsætte den normale udvikling, og det viser, at medlemskabet ikke havde været den nødvendighed for Danmark, som man hævdede i sin tid.

Til hr. Jørgen Junior må jeg også sige, at når jeg har kritiseret den manglende tyske vilje til økonomisk dynamik, til økonomisk ekspansion, så citerer jeg egentlig, hvad den danske økonomiminister har sagt ved adskillige lejligheder offentligt, og han har vist i øvrigt ikke været ene om det. Det er en kendt sag, at den vesttyske økonomiske politik er et stort problem for de øvrige EF-lande, og det troede jeg da egentlig ikke vi kunne blive uenige om.

Jeg skal komme tilbage til spørgsmålet om dagsordenen og i denne forbindelse, nu da hr. Jørgen Junior er inde i billedet, lykønske udenrigsministeren til hans nye varme forbundsfælle. Jeg gad for resten vide, om det, at fremskridtspartiet stemmer for regerings-

partiets dagsordensforslag, også betyder, at fremskridtspartiet tager den kritik, som udenrigsministeren – og det skal jeg ikke kritisere ham for – er kommet med af Sydafrika i rede-gørelsen, til efterretning. Herinde i folketinget betyder det, at man tager noget til efterretning, faktisk, at man godkender det. Men det må fremskridtspartiet jo selv ligge og rode med.

Så vil jeg godt kommentere det, som hr. Stetter sagde, og i den forbindelse komme ind på vores dagsordensforslag. Lad mig først lige sige til hr. Stetter, at vi modstandere af EF egentlig bliver anbragt i nogle vanskelige situationer af hr. Stetter og ligesindede. Hr. Stetter smiler begejstret, men jeg er ikke helt sikker på, at det alligevel hjælper hr. Stetter i det lange løb. På den ene side bliver vi nu kritiseret, fordi vi ikke har holdt store taler om alternativet til EF. Jeg er helt overbevist om, at hvis vi havde brugt denne debat til at holde store taler om alternativet til EF, så havde hr. Stetter kritiseret os for, at vi kun ville tale udenom, vi ville ikke tale noget som helst om, vi ville ikke sætte ind med nogen som helst kritik af, hvad der egentlig skete i EF, vi ville kun tale om, hvad man skulle i stedet for.

Jeg har valgt ikke at tale meget om alternativet til EF. Jeg ved da godt, som jeg sagde tidligere, at der er et flertal i denne sal, formodentlig modsat i befolkningen, for medlemskabet, og at det, vi diskuterer lige i denne forbindelse, ikke er spørgsmålet om udmeldelse af EF. Det er spørgsmålet om, hvilken politik den danske regering og det danske folketing skal føre i forhold til EF, og det er jeg gået ind i, det har jeg drøftet, og det kan da godt være, at det netop er dét, der generer hr. Stetter, men det kan jeg altså ikke rigtig hjælpe ham i.

Så sagde hr. Stetter, at SFs dagsordensforslag appellerer til det flade danske grin, hvorpå han egentlig tog dagsordensforslaget ganske alvorligt og gik ind på at kommentere det og fortalte lidt om, hvad de konservative havde stemt imod, og hvad de havde støttet af de ting og sager, der er opregnet i dagsordensforslaget. Det er jeg ikke hr. Stetter utaknemlig for, det synes jeg var meget rart at få frem, for det, der er vores hovedpointe, er, at dette fællesmarked beskæftiger sig med alt mellem himmel og jord, at man prøver på at trække en række løsninger ned over befolk-